

λευθερίαν τὴν ἀκολασίαν, πολιτικὴν δὲ ἐνέργειαν τὴν ληστείαν, φέρονται δὲ καὶ ἄγονται ὑπὸ ἀγυροτῶν καὶ δημοκόπων, ἢ καθολικὴ ψηφοφορία ἀπεδείχθη πάσης κακίας μητρόπολις καὶ λύμη ἀληθῆς τοῦ πολιτικοῦ σώματος. Ὄταν ὁ πολίτης ἀδυνατῇ νὰ διακρίνῃ τὸν τίμιον ὑποψήφιον ἀπὸ τοῦ ἀτίμου, ὅταν μὴ καταλαμβάνῃ ὅτι τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον συνδέεται ἀδιασπᾶστος τῷ κοινῷ συμφέροντι, ἦναι δὲ ἔτοιμος νὰ πωλήσῃ ἀντὶ 2 ἢ 3 ταλήρων τὴν ψῆφόν του εἰς εὐφραδῆ κακοῦργον· ὁπότεν χειροκροτῇ εἰς τὰς φλυαρίας νέων Κλεόνων, ἀποστρέφῃ δὲ τὸ πρόσωπον ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς τιμιότητος, ὁ δὲ φθὸρος τοῦ κράτους εἶναι ἐγγύς. Μωρὸς, κατὰ τὸν Πάρκμαν, ὁ πισεύων, ὅτι οἱ ἐν Ἀμερικῇ ψηφοφοροῦντες εἶναι ἄνθρωποι ἔχοντες λόγον καὶ θέλησιν ἐλευθέραν. Θεὸν ἓνα μόνον ἔχουσι, τὰ χρήματα, ἀνθ' ὧν πωλοῦσιν ἀσυνειδήτως τὸ τιμαλφέστατον τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ἡ καθολικὴ ψηφοφορία ἀναγκάζει ταῦν τὸν ἄμβωνα, τὸ βῆμα, τὴν δημοσιογραφίαν νὰ κολακεύσῃ τὰς κακίας τοῦ συρφετοῦ, νὰ καταπατῶσι πᾶν αἶσθημα ἠθικόν, νὰ θωπεύσῃ καὶ σαίνωσι τυχοδιώκτας, κλέπτας καὶ ληστές, τὸ δὲ χειρίστον ἐμποδίζει τὴν νομοθεσίαν νὰ τιμωρῇ τὰ ἀδικήματα. Δὲν ἀληθεύει, ὅτι ἡ παιδεία καὶ ὁ φωτισμὸς διορθοῦσι τὸν κακὸν ψηφοφόρον· οὐδαμῶς ἀρκεῖ ἡ ἐκμάθησις τῆς γραφῆς, τῆς ἀναγνώσεως καὶ τοῦ ἀριθμεῖν, ὅταν ἀπῆ ἢ τοῦ ἤθους κοσμιότητος καὶ εὐπρέπεια καὶ ἡ συνειδήσις τῆς ὑπεροχῆς τοῦ κοινῷ συμφέροντος ἀπὸ τοῦ ἀτομικοῦ. Τὰ ὑψίστα τῆς πολιτείας συμφέροντα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐξέλεγχιν σωματείων καὶ δημοτικῶν συμβουλίων, προελθόντων ἐκ τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας, ἐκ τῆς ὑποστάθμης τῆς κοινωνίας, διότι καὶ ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι συμπαρεσῶθησαν ὑπὸ τοῦ χειμάρρου τῆς διαφθορᾶς. Μόνον ἐν ταῖς ὑπερτάταις σφαίραις τοῦ πολιτικοῦ βίου ὑπάρχει τιμιότης· ὁ εἰς τὰ ἄλλα σωματεῖα εἰσερχόμενος δυσχερῶς ἀνύθῃ ἢ ἡδύνατο νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι τίμιος. Οὕτω δὲ ἔχόντων τῶν πραγμάτων «ἡ θέσις τῆς τιμῆς εἶναι ἢ ἀπὸ τῶν πολιτικῶν ἀποχῆ, ἢ τοῖς ἰδιωτικῶς βίος». Ἐν ταῖς πόλεσιν αἱ ἐπικινδυνόταται τάξεις εἶναι πολυπληθέστεραι καὶ ἰσχυρότεραι· δὲν ἀνέχονται τοὺς καλλιτέρους των, προτιμῶσι τοὺς ὁμοίους, ἀπαρτίζουσι δὲ ἔνοπλον καὶ συντεταγμένην βαρβαρότητα, προωρισμένην πάντα νὰ καταστρέψῃ. Ὄπου λείψανον, ἐκεῖ καὶ κόρακες. Οἱ ἐπιμελεῖς φορολογοῦνται ἕνα τρέφωσι καὶ παχύνωσι τοὺς ἀργούς. Χορηγοῦνται ἀξιώματα ἵνα παρατείνωνται αἱ καταχρήσεις καὶ διατηρῶνται ἐν τῇ ἐξουσίᾳ οἱ φαυλεπίφραυλοι. Τῶν ὀλίγων ἐναρτέων ἢ φωνῆ πνίγεται ἐν τοῖς συμβουλίαις τῶν κακῶν. Ἡ θεωρία τῶν ἀναφαιρέτων τῆς ἀνθρωπότητος δικαιωμάτων κατέστη αἰσχύνῃ τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου. Ὁ

Κ. Πάρκμαν ἀφηγεῖται διὰ μακρῶν τὰς γνωστάς ἀπεργίας καὶ ἐπαναστάσεις τῶν ἐργατῶν ἐν τοῖς μηχανοποιείοις καὶ τοῖς σιδηροδρόμοις, ἃς ὑπολαμβάνει ἔμμεσον ἐπακολούθημα τῆς γενικῆς ψηφοφορίας, καὶ ἐξ ὧν, λέγει, χιλιάδες ἀνδρῶν ἐφρονέυθησαν, χιλιάδες ἑκατομμυρίων χρημάτων κατεστράφησαν, ἀπετεφρώθησαν δὲ καὶ τινὰ τῶν πλουσιωτέρων ἐργοστασίων.¹

ΟΓΚΟΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Τὸ ὑπὸ τῶν ὑδάτων κατεχόμενον μέρος τῆς γῆνης σφαίρας ὑπολογίζεται εἰς τρία ἑκατομμύρια ὀκτακοσίας τριάκοντα δύο χιλιάδας καὶ πεντακόσια πενήκοντα ὀκτὼ τετραγωνικὰ μυριαμέτρα. Περιλαμβάνει δὲ ὁ ὕγρὸς οὗτος ὄγκος δύο δισεκατομμύρια καὶ διακόσια πενήκοντα ἑκατομμύρια κυβικῶν μιλίων, καὶ ἡδύνατο ν' ἀποτελέσῃ σφαῖραν ἔχουσαν διάμετρον ἐξήκοντα λευγῶν καὶ βάρος τριῶν πεντακισεκατομμυρίων τόνων. Σημειωτέον δὲ, πρὸς κατανόησιν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, ὅτι τὸ πεντακισεκατομμύριον ἔχει πρὸς τὸ δισεκατομμύριον ὡς λόγον ἔχει τούτο πρὸς τὴν μονάδα, ὅτι δηλαδὴ τὸ πεντακισεκατομμύριον περιλαμβάνει τοσαῦτα δισεκατομμύρια ὅσας τούτο περιλαμβάνει μονάδας. Ὁ ὕγρὸς δὲ οὗτος ὄγκος εἶναι τοιοῦτος περίπου, ὅσος θ' ἀπετελεῖτο ὑπὸ πάντων ὁμοῦ τῆς γῆς τῶν ποταμῶν, ῥεόντων ἀδιαλείπτως ἐπὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἐτῶν. **

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

123.

Πάσης ἡδονῆς ἤθελεν εἶσθαι ἐστερημένος ὁ ἄνθρωπος, ἐὰν οὐδέποτε ἑαυτὸν ἐκολάκευεν.

124.

Καθ' ὅλον τὸν βίον αὐτῶν οἱ πανουργότατοι τῶν ἀνθρώπων ἐν ὑποκρίσει κατακρίνουσι πᾶν πανούργημα. Πολιτεύονται δὲ οὕτως, ὅπως, μεγάλῃς περιστάσεως δοθείσης, καὶ μεγάλου συμφέροντος προκειμένου, μεταχειρισθῶσιν ὡς ὄπλον τὴν πανουργίαν.

125.

Ἡ συχνὴ τῆς πανουργίας χρῆσις μικρονοίας εἶναι τεκμήριον. Σχεδὸν δὲ πάντοτε ὁ διὰ τῆς πανουργίας κρυπτόμενος ἐντεῦθεν, ἀποκαλύπτειται ἐκεῖθεν.

126.

Ἀδεξιότητος ἀπόδειξις εἶναι ἢ πρὸς τὴν πανουργίαν καὶ τὴν προδοσίαν καταφυγή.

127.

Ὁ κατὰ τὴν πανουργίαν ἑαυτὸν νομίζων ὑπερέχοντα πάντας, βεβαίαν τὴν εἰς τὰς παγίδας αὐτῶν πτώσιν αὐτοῦ παρασκευάζει.